

“Ieder boert op zijn eigen manier”

In de driehoek Almlosestraat, Rondweg en Langenhorsterweg is Erve Pierik het enige erf waar nog actief geboerd wordt. En als het aan de familie Jansen ligt, blijft dit de komende tientallen jaren zo. “We zetten niet in op groei maar op optimalisering van het bedrijf.”

Het kost enige moeite om vanaf de Rijssenseweg de achter-ingang naar het erf van Erve Pierik te vinden. Als de verslaggever na een belletje tegemoet wordt gefietst door zoon Berrie is de weg naar het terras achter de boerderij snel gevonden. Rond de koffietafel verzamelen zich drie generaties voor een gesprek over verleden, heden en toekomst van het agrarische bedrijf.

De historie

Uit de oudste schriftelijke vermelding in de archieven blijkt dat Erve Pierik eind vijftiende eeuw eigendom was van het Stift Münster. Het gold als een bodegoed; de boer moest bodediensten verrichten. Het Stift heeft de boerderij later in leen gegeven aan leden van de familie van Twickelo. In 1682 is het door Unico Ripperda tot Hengelo, die het samen met andere boerderijen op de Deldeneresch in bezit had gekregen, verkocht aan de vrouwe van Twickel Amadea Isabella van Flodorff. Sindsdien is Erve Pierik in het bezit van Twickel gebleven. “In de volksmond heet het Perik”, zegt oma Jo Hagreis (75). “Mogelijk komt dit omdat verderop nog een Pierik woonde en wilde men verwarring voorkomen.” Hoewel er in het archief van Twickel geen bewijzen te vinden zijn, heeft de familie van een landschapsarchitect gehoord dat hun erf mogelijk vroeger ook fungeerde als herberg en halte voor postkoetsen. “Dit was het laatste station voor Delden, hier sliep de bemanning van de koetsen en werden de paarden

gewisseld”, zegt zoon Berrie. De opvallend grote schuur op het erf wijst erop dat deze vroeger vermoedelijk is gebruikt voor de opslag van graan voor de vlakbij gelegen Eschmolten.

De bewoners

Wat opvalt is dat het bedrijf de laatste generaties is overgegaan van dochter op dochter. Ine Jansen en haar moeder zijn op het erf geboren en bestierden na hun huwelijk de boerderij met hun partner. Echtgenoot Herman Jansen, geboren op een Twickelboerderij in Oele en opgegroeid in de Goormeen in Azelo, is in 1986 in het bedrijf gekomen. “Ik ben nooit doelbewust naar een boer op zoek gegaan maar dat loopt dan zo”, zegt Ine met een lach. Herman (54) en Ine (51) hebben twee zonen; de jongste zoon Ramon (25) heeft geen agrarische aspiraties en zoon Berrie (27) koos aanvankelijk voor een carrière in het onderwijs, met het idee dit later te combineren met het boerenbedrijf. Eind vorig jaar zette hij een punt achter zijn lerarenopleiding en werkt hij volledig mee in de maatschap. “Ik doe liever één ding goed, dan twee dingen half en heb daarom nu al gekozen voor het boerenbedrijf. Het enige minpunt is dat het werken op een boerderij eenzaam kan zijn, ik ben nu eenmaal graag onder de mensen.” Herman, Ine en Berrie ondervangen dit door actief te zijn in het verenigingsleven. “Wij hechten alle drie aan een sociaal leven. Je moet verder kijken dan je eigen bedrijf, anders loop je het risico met oogkleppen te gaan lopen”, zegt Ine.

De bedrijfsvoering

Net zoals veel andere agrarische bedrijven was Erve Pierik lange tijd een gemengd bedrijf met (fok)varkens, koeien, paarden en wat pluimvee. “In 1962 kwam de eerste trekker”, weet Jo zich te herinneren. “Voor die tijd werd er met paarden gewerkt. Toen het voor het werk niet meer nodig was, hield mijn man voor zijn hobby nog paarden.” Sinds 1998 is het een melkveebedrijf, met tegenwoordig 60 melkkoeien en 40 stuks jongvee. Een domper in de historie is het uitbreken van BSE, de gekke koeien-ziekte, in 2001. De veestapel moest worden geruimd en een financieel moeilijke tijd volgde. De huidige melkstapel is in principe onvoldoende om er twee huishoudens van te onderhouden, maar dit wordt ondervangen doordat Berrie en Ine betaalde bijbanen hebben. “Het bedrijf hoeft van ons ook niet groter”, zegt Ine. “Daar zijn we niet het type voor. Ieder boert op zijn eigen manier en hier voelen wij ons goed bij.”

Pachten op een landgoed

Erve Pierik verkeert in de gelukkige omstandigheid dat alle 47 hectare rond om de boerderij liggen. Het is een gevolg van het feit dat omliggende agrarische bedrijven zijn gestopt of verplaatst, waarna er een herverkaveling volgde. Natuurlijk zijn de aanwezige houtwallen of solitaire bomen niet ideaal voor een efficiënte mechanische bewerking van het land maar

de familie Jansen neemt dit voor lief. “Op andere bedrijven zijn er wel eens bomen tegen de wind in omgevallen”, zegt Herman. “Maar wij maken er geen probleem van. Je woont niet in de polder, dit landschap heeft ook zijn charme.” “Moet je kijken waar je woont”, vult Berrie aan. “We zitten hier ’s avonds op het terras achter een koud biertje en zien de koeien in de wei lopen.”

De toekomst

Berrie denkt dat Erve Pierik over pak ’m beet dertig jaar nog altijd een goed draaiend melkveebedrijf zal zijn, als het even kan zelfvoorzienend. Er moet nu alleen wat krachtvoer bij worden gekocht. Een kleine tien hectare wordt nu verbouwd met maïs. “We denken erover ook sorghum te gaan verbouwen. Dit gewas wortelt beter en dat is interessant met deze periodes van droogte”, zegt Berrie. De blik is niet gericht op groei, maar op het optimaliseren van de bedrijfsvoering. Er wordt hardop nagedacht over vervanging van de kapschuur en een rendabele functie voor twee oude schuren die niet mogen worden afgebroken. “Ze zijn mooi om te zien, maar niet rendabel. Wat kun je hier nog mee”, vraagt Ine zich af. “We merken uit gesprekken dat Twickel als verpachter hierover positief wil meedenken”, zegt Berrie. “Ze zien in dat ze ons pachters nodig hebben om het landgoed levendig te houden.”

Rechts: De oudste foto die tot nu toe van het erve Pierik bekend is, dateert uit 1907. Natuurfotograaf Richard Tepe maakte de foto in opdracht van het geïllustreerde nieuwsblad ‘De Prins’. Het plaatje staat bij een artikel uit 1907 over ‘Het oude landgoed Twickel. Zijne heerlijke omgeving en zijne historie’. Helaas betreft de historie alleen die van het kasteel. De beschrijving van Pierik beperkt zich tot het onderschrift van de foto.

Boven: Jongvee in een oude schuur.
Links: Drie generaties op Erve Pierik. Vlnr: oma Jo, moeder Ine, zoon Berrie en vader Herman.